

[Skrunsager Skau]

som tillige virker ødelæggende og demoraliserende for dem, der selv skal betale, fordi de har sparet op. Derfor er der oftest sket det, at de selektive systemer er blevet udvidet til at omfatte alle grupper, og denne udvikling har gang på gang medført et endnu højere skattetryk.

Det er her, vi står nu, også med den igangværende debat om gratis hjemmehjælp til alle, betalt frihed til uddannelse, som vi også har hørt om, og det vil medføre et generelt højere skattetryk og flere offentligt ansatte. Vi kan høre, at SF ikke har forslag til, hvor midlerne skal findes, eller hvordan prioriteringen skal laves.

Vi har derigennem bevæget os over til at blive det mest skatteplagede samfund. Samtidig er vi det land, der har flest offentligt ansatte i forhold til antallet af ansatte i fremstillingserhvervene. Vi er også det vestlige land, der skylder mest til udlandet og rangerer højt med en statsgæld på ca. 100.000 kr. pr. borger. Det forringer vores internationale konkurrenceevne og medfører kort og godt flere arbejdsløse og sociale tabere, hvad SiD-formanden for nylig har mindet os om.

Skattetrykket har i høj grad begrænset vores personlige frihed til at vælge. I dag bestemmer vi som politikere over en større del af vores levestandard, end vi selv gør som borgere. De samlede offentlige budgetter udgør ca. 90.000 kr. pr. borger, mens vi selv har mulighed for at disponere over ca. 70.000 kr. om året til vores bolig, til vores tøj, til vores fødevarer og selvfølgelig også til de andre ydelser til institutioner, som vi også betaler.

I Venstre mærker vi et stærkt folkeligt oprør mod skattetrykket. Vi mærker et oprør mod politikernes umyndiggørende detailregulering til sidste tandregulering eller sidste vandhane, som fratager os frihed, og som fratager os ansvar. Derfor skal de nævnte tal, 90.000 kr. og 70.000 kr., mindst byttes om.

Men det giver også mindre bureaukrati og hurtigere muligheder for fornyelse og omstilling, samtidig med at kvaliteten bliver bedre i forhold til omkostningerne. Det ved vi af erfaring, og ikke mindst ved vi, at borgerne bliver engagerede og ansvarlige.

Det leder over til det næste emne, nemlig brugerbetaling. Det er, som det allerede har lydt her i salen, et meget omdiskuteret emne. Mange løfter fanen meget højt, også her i dag, og siger: Ingen brugerbetaling overhovedet og slet ikke for sygdom.

Jeg må minde om, at vi, hver gang vi går til tandlæge – det gør vi jo normalt et par gange om året – betaler for behandlingen, og vi kan også se på regningen, hvor meget sygesikringens andel er.

Vi mener, at brugerbetaling er noget, vi kan gennemføre, bør gennemføre, mange andre steder i vores samfund. Det vil også medføre en styrkelse af selvforvaltningen, og derigennem kan vi fjerne en del af barnepigementaliteten: at det er andre, der administrerer vores levestandard.

Jeg vil også gerne lige sige et par ord om privatisering.

Hvorfor skal det offentlige eje kroer? Hvorfor skal det offentlige eje landbrug, plejehjem, lufthavne osv.? Hvorfor kan det ikke lige så godt ejes af dem, der bruger det? Jeg kan ikke se, hvorfor vi som skatteydere skal eje f.eks. Jelling Kro, eller hvorfor vi som borgere i København skal eje masser af lejligheder igennem kommunen. Hvorfor ikke sælge det til dem, som bruger det i deres dagligdag? Vi kan også se, hvad der er vedtaget i Moskva: Der forsøger man at sælge lejlighederne til beboerne.

Jeg mener heller ikke, der er noget naturligt i, at vi som politikere ansætter personale til rengøring på skoler eller her i huset eller til vask på hospitaler, hvis det er bedre og billigere at overlade det til private firmaer. SAMAK-rapporten gør i øvrigt også opmærksom på, at udlicitering kan være med til at presse omkostningerne ned, og i henhold til, hvad der står i SAMAK-rapporten, ligger der ikke noget forkert deri.

I Venstre mener vi også, det er vigtigt at få moderniseret overenskomsterne. Det er noget af det, der står i den rapport, vi lige har fået, rapporten om styring af statsvirksomheder. Denne modernisering vil give den nødvendige dynamik og mulighed for omstilling, som i dag almindeligvis hindres af stive faggrænser og flere hundrede siders særlige aftaler om dette og hint. Det har medført øget bureaukrati og immobilitet i den offentlige sektor.

Fornyelse vil tillige give de offentligt ansatte bedre muligheder for nytænkning og honorering af deres personlige indsats i forhold til i dag, hvor næsten alt, også lønnen, afgøres af uddannelse og anciennitet.

Jeg vil også her til sidst sige lidt om samspilsproblemerne mellem de sociale ydelser og arbejdsindkomst, der efter Venstres mening i høj